

[Finansministeren]

Vi ved godt, at der er nogle ting, der skal diskuteres vedrørende økonomi, der er nogle ting, der skal diskuteres vedrørende trafik, der er nogle ting, der skal diskuteres vedrørende miljø, der er nogle ting, der skal diskuteres i forhold til fredningsområderne, og der er nogle ting, der skal diskuteres for så vidt angår plads til boliger osv., men i stedet for at prøve på at skyde os ind på at finde løsningen og så lægge den frem, syntes vi, det var bedre at tage det forslag, vi havde lagt frem, men erklære meget klart, at vi står åbne over for den forhandling.

Vi har en vilje til at foretage de ændringer i projektet, der skal til, for at vi kan samle det brede flertal. Det skal kunne hænge sammen økonomisk, miljømæssigt, teknologisk, naturfredningsmæssigt osv. Vi går meget gerne ind i de forhandlinger, og jeg tror på, efter de meldinger, vi har fået i dag, at vi efter et udvalgsarbejde, hvor der er vilje til disse nødvendige ændringer, kan sikre en meget hurtig igangsætning.

Men jeg vil så til gengæld også bede om nu, at vi arbejder hurtigt, og at vi snart får truffet nogle beslutninger, fordi der er brug for, at man kommer i gang med arkitektkonkurrence, der er brug for, at man kommer i gang med den helt konkrete planlægning af områdets udformning, så vi kan komme i gang med aktiviteterne. Det er der i forhold til vores ønske om at fremme vækst og beskæftigelse, men det er der altså også i forhold til det at udnytte den enestående mulighed, vi har nu, hvor Øresundsforbindelsen er besluttet, til at vi kan få oprustet og opbygget, sådan at væksten kommer til at ligge på den danske side af broen, først og fremmest i hvert fald.

Jeg var som sagt glad for hr. Baadsgaards indlæg og for de to regeringspartiordføreres indlæg selvfølgelig, måske mest for fru Hanne Severinsens, hvis jeg må røbe – ja, det gjorde fru Hanne Severinsen jo næsten selv – at hendes begejstring for regeringens forslag var større i dag end første gang, hun sagde ja til det. Sådan går det ofte med dette projekt. Desto mere man arbejder med det, desto gladere bliver man for det, for desto mere bliver man fanget af de visioner, der rent faktisk er i projektet.

Hr. Svend Aage Jensen sagde ud over det meget spændende om Københavns Manhattan

også, at der selvfølgelig er nogle sten, der skal vendes. Det er vi enige om. Dem vender vi nu i udvalgsarbejdet.

Hr. Jørgen Estrup var mere skeptisk. Han syntes, det var godt, at jeg troede på mit lovfor-slag, og så sagde han: Der skal jo være efterspørgsel. Ja, det skal der være, og så skal der, som hr. Glønborg sagde, måske skabes noget efterspørgsel.

Med hensyn til efterspørgslen vil jeg da godt henvise til Berlingske Tidende i dag, erhvervssektionen side 3, hvor der under overskriften »København ikke rustet til Øresundsvækst« står: »København er ikke i stand til at anvise erhvervsarealer i et omfang, der kan lokke internationale virksomheder til regionen. »Vi kan kun anvise småarealer i havneområdet. Hver gang vi har besøg af en stor virksomhed, ser vi det samme mønster. De rejser videre til Stockholm og Hamburg dagen efter«, sagde Københavns kommunes plandirektør, Knud Rasmussen, på en konference i går«

Se, der har vi det jo, hr. Jørgen Estrup. I det omfang min vision måtte være en drøm, der svæver lidt oppe i luften, så er den heldigvis baseret på, at de mennesker, der sidder med det daglige planlægningsansvar i Københavns Kommune, har samme tiltro til visionen som jeg. Jeg vil gerne medgive hr. Jørgen Estrup så meget, at det også øger min tryghed ved visionen, at de mennesker, der sidder med det daglige planlægningsansvar, altså har givet os det input, at der er brug for disse arealer. Der er brug for dette store område, hvis vi virkelig skal lave noget nyt og attraktivt. Jeg tror altså på, at der både er en drøm og en vision, men der er også en virkelighed, som kan udfylde drømmen og visionen.

Til hr. Glønborg vil jeg sige, at jeg hørte hr. Glønborgs indlæg som en realistisk erkendelse af, at når der nu var besluttet en Øresundsforbindelse, så skulle vi også udnytte de muligheder, det giver, men der er nogle ting vedrørende miljø og natur, som man naturligvis må tage højde for, og det vil min kollega miljøministeren nu gøre. Og så regner jeg med, at vi er 1, 2, 3, 4, 5 partier, der vil stå sammen om det her, når miljøministeren er færdig.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg skal ligesom min kollega finansministeren takke for tilslutningen til de nye ideer om-